

дите, че тука има голѣмъ добывъ. Пакъ гдѣ-то ся готви на-едно за много хора, тамъ по-малко ся разнося и мазнина, и соль, и брашно и д. т. Хайдѣте да опытамы.

Мнозина пристанали на Боянова умъ, а нѣкон не щали. Боянъ отишьль при тыщъ си, та ъж склонилъ да приеме да готви на всички съ заплатж; и то въ седмицж-тж мясо само три пжти, а прѣзь другы-ты дни чорбж и зелень. Който присталь на това, трѣбвало да каже, колко чорба, мясо и др. трѣбва за него и родж-тж му. Испърво были само седемнадесять кжщы.

Сега трѣбвадо всяка кжща, като ъ дойде рядъ-тъ, да дава дърва и по единъ помагачъ за готвене. Бояджійка-та была възъ готвеніе-то отгорѣ. Всякой день ся слагало друга и друга чорба, както и зелень. Кой-то нѣмалъ пары, той исплащаль яденіе-то си съ брашно, овощія, зелень и барабой. И това не было тажко никому. Само за мясо трѣбвало всякой да дава готовж парж. Бояджійка-та знаяла хубаво да готви. Другы-ты домакынкы, кога имъ дохождало рядъ-тъ, учяли ся на готвеніе, отъ кое-то прѣди никакъ неотбирали.

Така ся сторило, та сдружены-ты домочядія, при кон-то былъ и Учитель-тъ и Бояджій-тъ, хранили ся много по-добрѣ, па и по-евтино отколко-то другы-ты хора въ село-то. Всякой день чорба и зелень, а вариво и печево отъ мясо на различни начинны три пжти прѣзь седмицж-тж. Като видѣли това другы-ты, че тука ся готвяли най-сгодны и добры ястія, кон-то можтъ да ся давать и на болникъ, забывавно влѣзли и они въ съдружество-то, па и мнозина другы, кон не были отъ златотворно-то дружество. Тѣ наскоро ся увѣрили, че така можяли да припестять много дърва, много трудъ и врѣмя, много готварскы ситноріи, и че всичко ще става по-износно.

И главатаръ-тъ Проданъ отворилъ въ кръчмж-тж си такъвж готварницж на свой счетъ. Нѣ всички отъ златотворно-то дружество остави си при бояджійкж-тж. Тѣ си избрали отъ помежду единъ най-вѣренъ, да пази и надглядва на това, що ся купувало, и що ся разносяло. Тая готварница за това ся и отворила, да служи на всички-ты въ еднакъвъ интересъ.